

ORIGINAL RESEARCH PAPER

The effect of social networks on academic procrastination and mediating role of self-regulatory learning strategies of students

D. Tahmasebzadeh sheikhlari*, M. Sadeghpour

Department of education sciences, University of Tabriz, Tabriz, Iran

ABSTRACT

Received: 29 July 2018
Reviewed: 27 August 2018
Revised: : 6 December 2018
Accepted: 22 December 2018

KEYWORDS:

Social Network
Academic Procrastination
Self-Regulation Learning Strategies

* Corresponding author

✉: D.tahmaseb@tabrizu.ac.ir

☎ (+98912) 5033873

Background and Objective: The use of new communication technologies, especially social networks in recent decades, has entered a new era and society; the society that Daniel Bell calls the post-industrial society; Tada Omsu, the network society; and Manuel Castell, the information society. The increasing development of electronic communication technologies such as satellite and Internet networks and their impact on many social, cultural, political and economic aspects, society has undergone such fundamental changes that some experts in virtual social networks called the virtual social media the new dimension of power in the 21st century. While we are witnessing a growing trend of users and members of Internet social networks, it is essential to know the various dimensions of networks and be aware of their effects. With the arrival of technology into the countries, we must always witness its ups and downs. The use of new technologies, in addition to creating opportunities, also becomes a threat. The purpose of this study was predicted the academic procrastination based on use of social networks with the intermediate role of self-regulation learning strategies among high school students.

Methods: The research method is applied research in terms of aim and is correlation in terms of the natures of subject. The statistical population includes all secondary school students in Hashtrud city. The sample size was 309 people based on the Morgan table and were selected randomly by multi-stage cluster sampling. Social networking questionnaire, self-regulation learning and academic procrastination were used to collect data. The opinions of related experts were used to determine the validity of the questionnaires and their reliability was determined by the coefficient of Cronbach's alpha (virtual networks, 0.88, self-regulatory learning strategy, 0.79; Academic procrastination, 0.80).

Findings: The results showed that the questionnaire had a good reliability. SPSS and Lisrel software were used to analyze data, Pearson correlation coefficient to examine the relationship between variables and the path analysis method to investigate the effect of variables. Conclusion: The results showed that there is a relationship between social networks with academic procrastination and student self-regulation learning strategies, and has an indirect effect on student's procrastination. Based on the results, the following suggestions are given: the national media should consider a program as informal education to inform about the harmful consequences of improper use of social networks. The country's Educational Research and Planning Organization and institutions related to the production of curriculum content, should develop content to raise students' awareness of how to properly use social networks. School principals should hold educational workshops to raise awareness of the student community so that students become aware of the disadvantages and advantages of virtual networks and can use social networks to promote education. School principals need to keep in touch with students' parents and keep them informed of students' behaviors and practices so that parents can contribute to students' academic lives. - Teachers should inform students about their educational status in order to eliminate students' negligence. Principals, teachers and parents of students should cooperate in order to control the optimal use of social networks by students. Teachers inform students about the benefits and goals of using self-regulated learning strategies. Teachers should teach students how to use self-regulated learning strategies in the learning process in appropriate opportunities such as extracurricular activities.

NUMBER OF REFERENCES

41

NUMBER OF FIGURES

3

NUMBER OF TABLES

5

مقاله پژوهشی

تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر اهمال‌کاری تحصیلی با نقش واسطه‌ای راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در بین دانش‌آموزان

داود طهماسب‌زاده شیخ‌لار*، مهدی صادق‌پور

گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

چکیده

پیشینه و اهداف: استفاده از فناوری‌های نوین ارتباطی به ویژه شبکه‌های اجتماعی در دهه‌های اخیر، ما را وارد عصر و جامعه تازه‌ای کرده است؛ جامعه‌ای که دانایی بل، آن را جامعه فرا صنعتی، تادا اومسو، آن را جامعه شبکه‌ای و منوال کاستل، آن را جامعه اطلاعاتی نامیده‌اند. گسترش روزافزون فناوری‌های مربوط به ارتباطات الکترونیکی همچون شبکه‌های ماهواره‌ای و اینترنتی و تأثیر آن روی بسیاری از شئون اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی، جامعه را دستخوش چنان تغییرات اساسی کرده است که برخی صاحب‌نظران شبکه‌های اجتماعی مجازی را بُعد جدید قدرت در سده ۲۱ دانسته‌اند. درحالی‌که شاهد روند رو به رشد کاربران و اعضای شبکه‌های اجتماعی اینترنتی هستیم، شناخت ابعاد گوناگون شبکه‌ها و آگاهی از تأثیرات آن امری ضروری است. با ورود تکنولوژی در عرصه کشورها، همواره باید شاهد فراز و نشیب‌های آن نیز باشیم. استفاده از فناوری‌های نوین در کنار ایجاد فرصت، به تهدید نیز تبدیل می‌شود. هدف این پژوهش پیش‌بینی اهمال‌کاری تحصیلی براساس استفاده از شبکه‌های اجتماعی با میانجیگری راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در بین دانش‌آموزان دوره متوسطه بود.

روش‌ها: روش پژوهش به لحاظ هدف از نوع تحقیقات کاربردی و به لحاظ ماهیت موضوع از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه شهر هشتگرد می‌باشد. تعداد نمونه بر اساس جدول مورگان ۳۰۹ نفر برآورد و به صورت تصادفی خوشه‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها نیز از پرسشنامه شبکه‌های اجتماعی صادقی امین (۱۳۹۶)، یادگیری خودتنظیمی پینتریچ و دی گروت (۲۰۰۰) و اهمال‌کاری تحصیلی سواری (۱۳۹۲) استفاده شد. برای تعیین میزان روایی پرسشنامه‌ها از نظرات متخصصان این حوزه و برای تعیین پایایی آنها از ضریب آلفای کرونباخ استفاده گردید (شبکه‌های مجازی، ۰/۸۸؛ راهبرد یادگیری خودتنظیمی، ۰/۷۹؛ اهمال‌کاری تحصیلی، ۰/۸۰).

یافته‌ها: نتایج نشان داد پرسشنامه‌ها از پایایی مناسبی برخوردارند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS و Lisrel برای بررسی روابط بین متغیرها از ضریب همبستگی پیرسون و برای بررسی تأثیر متغیرها از روش تحلیل مسیر استفاده شد.

نتیجه‌گیری: نتایج تحلیل نشان داد که بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی با اهمال‌کاری تحصیلی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی دانش‌آموزان رابطه وجود دارد و استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر اهمال‌کاری دانش‌آموزان با میانجی‌گری راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تأثیر غیرمستقیم دارد. با توجه به یافته‌ها پیشنهاد می‌گردد: رسانه‌های ملی به‌عنوان آموزش و پرورش غیر رسمی جهت اطلاع‌رسانی در مورد عواقب زیان‌بار استفاده نامناسب از شبکه‌های اجتماعی برنامه‌ای را در نظر بگیرند. سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی کشور و دفتر تألیف کتاب‌های درسی و موسسات مرتبط با تولید محتوای درسی، محتوایی را جهت ارتقاء آگاهی دانش‌آموزان در ارتباط با چگونگی استفاده مناسب از شبکه‌های اجتماعی تدوین کنند. مدیران مدارس باید کارگاه‌های آموزشی در جهت آگاه‌سازی جامعه دانش‌آموزان برگزار نمایند تا دانش‌آموزان با مضرات و مزایای شبکه‌های مجازی آگاه شوند و بتوانند از شبکه‌های اجتماعی در راستای پیشبرد تحصیل استفاده مطلوب داشته باشند. مدیران مدارس لازم است با والدین دانش‌آموزان ارتباط مستمر داشته باشند و آنها را در جریان رفتارها و عملکرد دانش‌آموزان قرار دهند تا والدین نیز در زندگی تحصیلی دانش‌آموزان سهیم باشند. معلمان، دانش‌آموزان را از وضعیت تحصیلی خود آگاه سازند تا از این طریق اهمال‌کاری دانش‌آموزان رفع گردد. مدیران، معلمان و اولیای دانش‌آموزان، در جهت کنترل استفاده مطلوب از شبکه‌های اجتماعی از سوی دانش‌آموزان همکاری کنند. معلمان دانش‌آموزان را از مزایا و اهداف استفاده از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی آگاه سازند. معلمان در فرصت‌های مناسب مثل فوق برنامه، چگونگی استفاده از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در فرآیند یادگیری به دانش‌آموزان را آموزش دهند.

تاریخ دریافت: ۷ مرداد ۱۳۹۷
تاریخ داوری: ۵ شهریور ۱۳۹۷
تاریخ بازنگری: ۱۵ آذر ۱۳۹۷
تاریخ پذیرش: ۲ دی ۱۳۹۷

واژگان کلیدی:

شبکه اجتماعی
اهمال‌کاری تحصیلی
راهبرد یادگیری خودتنظیمی

* نویسنده مسئول

D.tahmasebzadeh@tabrizu.ac.ir ✉

۰۹۱۲-۵۰۳۳۸۷۳ ③

مقدمه

استفاده از فناوری‌های نوین ارتباطی به ویژه شبکه‌های اجتماعی در دهه‌های اخیر، ما را وارد عصر و جامعه تازه‌ای کرده است؛ جامعه‌ای که دانیل بل، آن را جامعه فرا صنعتی، تادا اومسو، آن را جامعه شبکه‌ای و منوال کاستل، آن را جامعه اطلاعاتی نامیده‌اند. گسترش روزافزون فناوری‌های مربوط به ارتباطات الکترونیکی همچون شبکه‌های ماهواره‌ای و اینترنتی و تأثیر آن روی بسیاری از شئون اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی، جامعه را دستخوش چنان تغییرات اساسی کرده است که برخی صاحب‌نظران از جمله جوزف نی، شبکه‌های اجتماعی مجازی را بعد جدید قدرت در سده ۲۱ دانسته‌اند [۱].

شبکه‌های اجتماعی اینترنتی، جوامع مجازی هستند که در آن کاربران می‌توانند پروفایل‌های فردی ایجاد کنند، با دوستانشان ارتباط برقرار کنند، با افراد جدید بر اساس تجربیات مشترک آشنا شوند [۲]. درحالی‌که شاهد روند رو به رشد کاربران و اعضای شبکه‌های اجتماعی اینترنتی هستیم، شناخت ابعاد گوناگون شبکه‌ها و آگاهی از تأثیرات آن امری ضروری است. با ورود تکنولوژی در عرصه کشورها، همواره باید شاهد فراز و نشیب‌های آن نیز باشیم. استفاده از فناوری‌های نوین در کنار ایجاد فرصت، به تهدید نیز تبدیل می‌شود [۳]. در دنیای ارتباطات علمی، شبکه‌های اجتماعی را می‌توان از بسترهای موثر در تولید علم، اشتراک عقاید و رشد فردی و اجتماعی دانست. هدف شبکه اجتماعی این است که با فراهم آوردن امکان ارتباط بین سرمایه‌های فردی و تشکیل سرمایه اجتماعی، به رشد و ارتقای سطح علم کمک کند. همچنین هدف آن ایجاد سرمایه اجتماعی و تسهیل ارتباط بین متخصصان، هنرمندان و صاحبان حرف‌های متعدد است. تبدیل سرمایه فردی به سرمایه اجتماعی، از مسائل مهم و مورد توجه تمامی حوزه‌های علمی است. از این طریق، دانش فردی به دانش جمعی تبدیل و در واقع از دانایی جمعی برای حل مسائل و مشکلات دنیای علم بهره‌برداری می‌شود [۴].

در شبکه اجتماعی، افراد و جوامع محتوایی که کاربر تولید کرده را به اشتراک می‌گذارند و درباره تولید، بحث و تعدیل آن با هم مشارکت دارند [۵].

گرچه کلمه شبکه و اجتماع هر دو بر فراگیری و بالا بودن ضریب نفوذ این فناوری‌ها در جهان اشاره دارد؛ اما استفاده این فناوری در طبقه دانشجوی و سپس دانش آموزان بیشتر از دیگر طبقات جامعه است. براساس پژوهش‌ها تقریباً اغلب دانشجویان و دانش‌آموزان حداقل در یک شبکه اجتماعی نام کاربری داشته و طیف سنی کاربران بین ۱۳ تا ۲۳ سال است [۶]. از این رو اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی یکی از مشکلاتی است که گریبان‌گیر جوامع مختلف شده است [۷]. با توجه به اینکه اعتیاد به شبکه‌های مجازی اجتماعی به صورت روز افزون در جوامع بشری رو به گسترش است. پژوهش‌های متعدد و مختلفی در این زمینه انجام شده و برخی از آثار زبان‌آور آن را آشکار ساخته‌اند؛ از جمله نتایج پژوهش چاوش‌زاده که نشان داد زمان زیاد استفاده از اینترنت و

شبکه‌های اجتماعی باعث مشکلات درسی و کم شدن نمرات دانش‌آموزان و دانشجویان می‌شود [۸].

یکی از متغیرهای پژوهش که پیامد درگیری دانش‌آموزان در شبکه‌های اجتماعی است اهمال‌کاری تحصیلی می‌باشد. به نظر می‌رسد محوریت یافتن ارتباطات، از متن خارج شدن مکان‌ها و تجارب روزمره افراد، رواج شکل‌های ارتباطی ناپسته به زمان و مکان و انجام همزمان چند نقش سبب اهمال‌کاری و احساس تنهایی و به تبع آن به خطر افتادن سلامت روان افراد شده است [۹]. مطالعات تجربی پژوهشگرانی همچون سلیمانی، سعیدپور و اسدزاده [۱۰]، رشمه‌ای و خسروی [۱۱]، مقابله و همکاران [۱۲]، سلیمانی، فلاح‌زاده و فرخ [۱۳] نشان می‌دهد که اهمال‌کاری تحصیلی یادگیرندگان را می‌توان بر اساس میزان استفاده از شبکه‌های مجازی پیش‌بینی کرد. تعلل ورزی یا اهمال‌کاری پدیده‌ای گسترده و شناخته شده است که به عنوان تأخیر عمدی در فعالیت‌هایی که فرد قصد انجام آنها را دارد، تعریف شده است، ضمن اینکه فرد از نتایج پیامدهای منفی آنها آگاه است [۱۴]. عبارت دیگر به زعم یانگ و تانگ [۷] اهمال‌کاری تحصیلی، تأخیر غیرضروری در انجام تکالیفی که باید انجام شوند. این تأخیر اغلب در موضوعاتی مانند نوشتن تکالیف پایان ترم و مطالعه برای امتحان همراه می‌باشد [۱۵].

از این رو، اهمال‌کاری تحصیلی، به تأخیر انداختن وظایف تحصیلی است [۱۶]. اهمال‌کاری، با توجه به پیچیدگی و مؤلفه‌های شناختی، عاطفی و رفتاری آن، تظاهرات گوناگونی دارد؛ از آن جمله می‌توان به اهمال‌کاری تحصیلی [۱۷]، اهمال‌کاری در تصمیم‌گیری [۱۸]، اهمال‌کاری روان رنجورانه [۱۹] و اهمال‌کاری وسواس گونه [۲۰]، اشاره کرد. معمولی‌ترین و متداول‌ترین شکل آن در حوزه تعلیم و تربیت، اهمال‌کاری تحصیلی است [۲۱]. پژوهش اوزر اوزن، دمیر و فراری نشان می‌دهد که ۵۲ درصد دانش‌آموزانی (که مرتب از شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند) اهمال‌کاری تحصیلی بالایی دارند [۲۲]. لای؛ لای و سیلورمن عنوان می‌کنند گزارش‌هایی که خود دانش‌آموزان از اهمال‌کاریشان ارائه می‌دهند رابطه منفی معناداری با عملکرد تحصیلی آنها نشان می‌دهد [۲۳ و ۲۴].

در سال‌های اخیر، اهمال‌کاری تحصیلی به عنوان نوعی نقص در خودتنظیمی در معنای ناتوانی فرد در کنترل افکار، هیجانات، عواطف و عملکرد مطلوب با معیارهای مورد نظر خود مطرح شده است [۲۵]. از این رو می‌توان یکی از مهم‌ترین متغیرها در تبیین علت اهمال‌کاری را خودتنظیمی دانست. به طوری که بسیاری از پژوهش‌ها اهمال‌کاری را نقص در خودتنظیمی یادگیرنده عنوان می‌کنند [۲۶]. میلگرام و همکارانش معتقدند یادگیرندگانی که از راهبردهای خودتنظیمی استفاده می‌کنند، کمتر مرتکب اهمال‌کاری می‌شوند [۲۷].

خودتنظیمی فرایندی فعال و سازنده است که بر طبق آن یادگیرنده یک سری از اهداف را برای یادگیری خود در نظر می‌گیرد و سپس تلاش می‌کند تا این اهداف را کنترل و تنظیم کند و شناخت و انگیزش و رفتارش را هدایت نماید [۲۸]. اگر چه تعاریف مختلفی از خودتنظیمی

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نظر هدف، کاربردی، به لحاظ گردآوری داده‌ها و کنترل متغیرها، توصیفی - پیمایشی و با توجه به ماهیت موضوع از نوع همبستگی می‌باشد. جامعه آماری آن شامل کلیه دانش‌آموزان دختر و پسر دوره دوم متوسطه در شاخه نظری، کاردانش و فنی حرفه‌ای شهر هشتگرد در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ به تعداد ۱۵۹۵ نفر می‌باشد. نمونه آماری این پژوهش نیز طبق جدول کرجسی و مورگان (۱۹۷۰) ۳۰۹ نفر تعیین شد که به شیوه نمونه‌گیری تصادفی - خوشه‌ای انتخاب شدند. برای این منظور ابتدا از کل مدارس دولتی و غیر دولتی دوره دوم متوسطه ناحیه مزبور، دانش‌آموزان ۱۲ مدرسه (۶ مدرسه پسرانه و ۶ مدرسه دخترانه) انتخاب شدند که از این تعداد، ۱۲۵ دانش‌آموز دختر و ۱۸۴ دانش‌آموز پسر بودند. به منظور جلوگیری از افت پرسشنامه‌ها تعداد ۳۲۰ پرسشنامه در بین دانش‌آموزان پخش شد. به منظور جمع‌آوری داده‌ها از ۳ پرسشنامه به شرح زیر استفاده گردید:

پرسشنامه شبکه‌های اجتماعی: برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی از پرسشنامه شبکه‌های اجتماعی صادقی امین (۱۳۹۶) با بهره‌گیری از طیف ۵ درجه‌ای لیکرت استفاده گردید. این پرسشنامه تک مولفه‌ای و دارای ۲۰ گویه می‌باشد. روایی این پرسشنامه در تحقیق صادقی امین مورد تایید قرار گرفته و پایایی آن ۰/۸۹ محاسبه گردیده است.

پرسشنامه یادگیری خودتنظیمی: برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به یادگیری خودتنظیمی از پرسشنامه راهبردهای خودنظم یافته پینتریچ و دی گروت (۲۰۰۰) استفاده شد. پرسشنامه مزبور شامل سه مولفه راهبردهای شناختی، کنترل فراشناختی و مدیریت منابع با ۲۲ گویه می‌باشد. عامل راهبردهای شناختی با مجموع نمرات آیتم‌های ۱ تا ۱۳ و عامل فراشناخت با مجموع نمرات آیتم‌های ۱۴ تا ۱۸ و عامل مدیریت منابع با مجموع نمرات آیتم‌های ۱۹ تا ۲۲ سنجیده می‌شود. روایی این پرسشنامه در تحقیق پینتریچ و دی گروت (۲۰۰۰) مورد تایید قرار گرفته و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۱ محاسبه گردیده است.

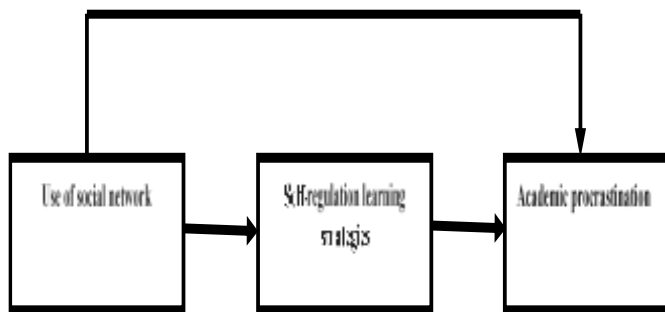
پرسشنامه اهمال‌کاری تحصیلی: برای جمع‌آوری داده‌های مربوط به اهمال‌کاری تحصیلی از پرسشنامه اهمال‌کاری تحصیلی سواری (۱۳۹۲) استفاده گردید. پرسشنامه مزبور شامل سه مولفه اهمال‌کاری عمدی، اهمال‌کاری ناشی از خستگی جسمی - روانی و اهمال‌کاری ناشی از بی‌برنامگی با ۱۲ گویه می‌باشد. مولفه اهمال‌کاری عمدی با مجموع نمرات آیتم‌های ۱ تا ۵ و مولفه اهمال‌کاری ناشی از خستگی جسمی - روانی با مجموع نمرات آیتم‌های ۶ تا ۹ و مولفه اهمال‌کاری ناشی از بی‌برنامگی با مجموع نمرات آیتم‌های ۱۰، ۱۱، ۱۲ سنجیده می‌شود. روایی این پرسشنامه در تحقیق سواری (۱۳۹۲) مورد تایید قرار گرفته و پایایی آن به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ محاسبه شده است.

در پژوهش حاضر نیز به منظور تعیین روایی و قابلیت اجرایی پرسشنامه‌ها از نظرات اساتید راهنما و پیشنه‌دات سایر اساتید دانشکده علوم تربیتی دانشگاه تبریز استفاده شد و تایید گردید. برای تعیین میزان

در نظریه‌های گوناگون وجود دارد، اما به‌طور کلی خودتنظیمی به‌عنوان شایستگی در کنترل و تنظیم کردن یادگیری اشخاص با استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی تعریف شده است [۲۹].

بر طبق مدل پینتریچ و دی گروت یادگیری خودتنظیمی شامل دو مقوله اصلی باورهای انگیزشی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی است [۳۰]. نتایج تحقیق راکس و دان نشان می‌دهد که کاهش انگیزش درونی برای یادگیری و عدم خودتنظیمی منجر به افزایش اهمال‌کاری می‌شود [۳۱]. همچنین نتایج پژوهش حسین‌چاری و دهقانی نشان می‌دهد که راهبردهای خودتنظیمی به‌طور منفی و معنادار، اهمال‌کاری را پیش‌بینی می‌کنند. در مورد مؤلفه‌های راهبردهای انگیزشی، نیز نتایج بیانگر آن بود که خودکارآمدی، ارزش درونی، اضطراب امتحان و راهبردهای شناختی، پیش‌بینی کننده منفی اهمال‌کاری تحصیلی می‌باشند [۳۱].

بنابراین با توجه به مطالبی که در فوق بر اساس مبانی نظری و پیشینه تجربی ارائه شد می‌توان گفت که بین متغیرهای مورد پژوهش در تحقیق حاضر ارتباط وجود دارد. اما هدف این پژوهش، فراتر از بررسی ارتباط مستقیم بین چند متغیر می‌باشد. به عبارتی مسأله اصلی مطرح در این پژوهش این است که آیا راهبردهای یادگیری خودتنظیمی می‌تواند به‌عنوان متغیر میانجی بر تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر اهمال‌کاری تحصیلی اثرگذار باشد؟ بنابراین مدل اولیه پژوهش به‌صورت شکل ۱ ارائه شده است که به دنبال بررسی فرضیه‌های زیر می‌باشد.

شکل ۱: مدل مفهومی پژوهش
Fig. 1: Conceptual model of research

فرضیه اول: بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و اهمال‌کاری دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد.

فرضیه دوم: بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد.

فرضیه سوم: بین راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و اهمال‌کاری دانش‌آموزان رابطه مثبت وجود دارد.

فرضیه چهارم: استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر اهمال‌کاری دانش‌آموزان با میانجی‌گری راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تأثیر غیرمستقیم دارد. (در این فرضیه برازش مدل، تأثیر مستقیم و غیرمستقیم هم بررسی می‌گردد)

می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که استفاده از شبکه اجتماعی بر راهبرد یادگیری خودتنظیمی تاثیر منفی دارد.

جدول ۳: نتایج برآورد ضرایب اثرات مستقیم
Table 3: Results of estimating direct effect coefficients

Variables	Path coefficient	T	Sig
On academic procrastination			
Social network	0.35	6.67	0.01
Self-regulation learning strategies	-0.23	-4.32	0.01
On self-regulation learning strategies			
Social network	-0.30	-5.57	0.01

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین راهبرد یادگیری خود تنظیمی و اهمال کاری تحصیلی رابطه منفی و معنی داری ($r = -0.23$) وجود دارد. یعنی اگر دانش آموز در فرآیند یادگیری از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بیشتر استفاده کند منجر به کاهش اهمال کاری تحصیلی می‌گردد و برعکس. همچنین با توجه به جدول ۳ ضریب تاثیر راهبرد یادگیری خودتنظیمی بر اهمال کاری تحصیلی (-0.23) می‌باشد. آماره t متناظر با این عدد نیز 4.32 - بوده که در سطح 0.01 معنی دار می‌باشد، لذا فرضیه سوم تحقیق تأیید می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که استفاده از شبکه اجتماعی بر راهبرد یادگیری خودتنظیمی تاثیر دارد.

برای بررسی الگوی مفهومی پیشنهاد شده از مدل یابی معادلات ساختاری به روش تحلیل مسیر استفاده شد که در آن از شاخص‌های برازشی که گیفن و همکاران (۲۰۰۰) پیشنهاد نموده‌اند، بهره گرفته شد. این شاخص‌ها شامل موارد زیر هستند. شاخص نسبت مجذور χ^2 به درجه آزادی ($\chi^2/d.f$) که مقادیر کمتر از ۳ قابل پذیرش هستند، شاخص برازش تطبیقی، شاخص نیکویی برازش که مقادیر بیشتر از 0.9 نشانگر برازش مناسب مدل هستند و شاخص تعدیل شده نیکویی برازش که مقادیر بیشتر از 0.8 نشانگر برازش مناسب مدل هستند، میانگین مربعات خطای تقریب که مقادیر کمتر از 0.08 نشانگر برازش مناسب مدل هستند.

با توجه به جدول ۴ ضریب تاثیر غیر مستقیم استفاده از شبکه اجتماعی بر راهبرد یادگیری خودتنظیمی (0.08) می‌باشد. آماره t متناظر با این عدد نیز 3.4 بوده که در سطح 0.01 معنی دار می‌باشد، لذا فرضیه چهارم تحقیق تأیید می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که استفاده از شبکه اجتماعی بر اهمال کاری تحصیلی با میانجی راهبرد یادگیری خودتنظیمی تاثیر غیر مستقیم دارد. اثر مستقیم استفاده از شبکه اجتماعی بر اهمال کاری تحصیلی (0.35) می‌باشد با میانجی‌گری متغیر راهبرد یادگیری خودتنظیمی این تاثیر به 0.08 کاهش یافته است.

پایایی پرسشنامه از ضریب آلفای کرونباخ بر روی ۳۰ نفر از افراد جامعه به استثنای نمونه‌های واقعی استفاده شد که نتایج زیر را به دست داد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزارهای Spss, Lisrel استفاده شد. برای بررسی روابط بین متغیرها (فرضیه اول، دوم و سوم) از ضریب همبستگی پیرسون و برای بررسی تاثیر متغیرها (فرضیه چهارم) از روش تحلیل مسیر استفاده شد.

نتایج و بحث

جدول ماتریس همبستگی مبنای تجزیه و تحلیل مدل‌های علی است. ماتریس همبستگی متغیرهای مورد بررسی در پژوهش حاضر در جدول ۲ ارائه شده است.

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و اهمال کاری تحصیلی رابطه مثبت و معنی داری ($r = 0.42$) وجود دارد. همچنین با توجه به جدول ۳ ضریب تاثیر استفاده از شبکه اجتماعی بر اهمال کاری تحصیلی (0.35) می‌باشد. آماره t متناظر با این عدد نیز 6.67 بوده که در سطح 0.01 معنی دار می‌باشد، لذا فرضیه اول تحقیق تأیید می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که استفاده از شبکه اجتماعی بر اهمال کاری تحصیلی تاثیر مثبت دارد.

جدول ۱: میزان پایایی پرسشنامه‌های مورد استفاده
Table 1: Reliability of used questionnaires

Questionnaire	Cronbach's alpha
Use of social network	0.88
Self-regulation learning strategies	0.79
Academic procrastination	0.8

جدول ۲: ماتریس همبستگی متغیرها
Table 2: Correlation matrix of variables

Variables	1	2	3
Use of social network	1		
Self-regulation learning strategies	-0.30	1	
Academic procrastination	0.42	-0.33	1

نتایج جدول ۲ نشان می‌دهد که بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و راهبرد یادگیری خودتنظیمی رابطه منفی و معنی داری ($r = -0.30$) وجود دارد. این ارتباط گویای این مطلب است که با افزایش یکی از متغیرهای مذکور متغیر دیگری کاهش می‌یابد و برعکس. همچنین با توجه به جدول ۳ ضریب تاثیر استفاده از شبکه اجتماعی بر راهبرد یادگیری خودتنظیمی (-0.30) می‌باشد. آماره t متناظر با این عدد نیز 5.57 - بوده که در سطح 0.01 معنی دار می‌باشد، لذا فرضیه دوم تحقیق تأیید

جدول ۵: شاخص‌های برازش کلی مدل آزمون شده
Table 5: General fitting indices of the tested model

Index of fit	Value obtained from the model (percent)	Limit for the index	Goodness of fit
Chi-square/df	2.89	< 3	Suitable
CFI	0.98	> 0.90	Suitable
NFI	0.99	> 0.90	Suitable
IFI	0.98	> 0.90	Suitable
NNFI	0.99	> 0.90	Suitable
GFI	0.98	> 0.90	Suitable
RMSEA	0.08	< 0.08	Suitable

نتیجه‌گیری

یافته‌ها نشان داد بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و اهمال‌کاری دانش‌آموزان رابطه معنی‌داری وجود دارد. یعنی با افزایش استفاده از شبکه‌های اجتماعی دانش‌آموزان اهمال‌کاری تحصیلی آنها نیز افزایش می‌یابد. این یافته‌ها با یافته‌های تجربی پژوهش‌های خارجی و داخلی پژوهشگرانی همچون سلیمانی و همکاران [۱۳]، رشمه‌ای و همکار [۱۱]، مقابله و همکاران [۱۲]، سلیمانی و همکاران [۱۰] همسو است. یافته‌های این پژوهش‌ها نشان می‌دهد که اهمال‌کاری تحصیلی یادگیرندگان را می‌توان بر اساس میزان استفاده از شبکه‌های مجازی پیش‌بینی کرد. در تبیین این یافته می‌توان گفت یکی از مواردی که در فرآیند انجام تکالیف مرتبط با مدرسه و کلاس تأثیرگذار است جدیت و انجام تکالیف می‌باشد که با وجود استفاده از شبکه‌های اجتماعی از سوی دانش‌آموزان انجام تکالیف به زمان دیگری موکول می‌شود. این اقدام به اهمال‌کاری تحصیلی منجر می‌شود که صاحب‌نظران آن را در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان و یادگیرندگان معضل بسیار مهمی می‌دانند که انجام پژوهش‌های متعدد در این خصوص نشان از اهمیت آن دارد. از جمله نتایج پژوهش چاوش‌زاده نشان داده بود زمان زیاد استفاده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی باعث مشکلات درسی و کم شدن نمرات دانش‌آموزان و دانشجویان می‌شود [۸]. همچنین به نظر می‌رسد محوریت یافتن ارتباطات، از متن خارج شدن مکان‌ها و تجارب روزمره افراد، رواج شکل‌های ارتباطی ناپسته به زمان و مکان و انجام همزمان چند نقش سبب اهمال‌کاری افراد شده است [۹]. یافته‌های این پژوهش نشان داد که بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی دانش‌آموزان رابطه منفی و معنی‌داری وجود دارد. این ارتباط گویای این مطلب است که با افزایش یکی از متغیرهای مذکور متغیر دیگری کاهش می‌یابد و برعکس. این یافته‌ها با یافته‌های تجربی پژوهش‌های خارجی و داخلی پژوهشگرانی همچون علی‌آبادی [۳۳]، دباغ [۳۴]، ماتزات [۳۵] همسو می‌باشد.

جدول ۴: برآورد ضرایب اثرات غیرمستقیم
Table 4: Estimation of indirect effects coefficients

Variables	Path coefficient	T	Sig
On Academic procrastination (with the intermediate role of self-regulation learning strategies)			
Social network	0.08	3.4	0.01

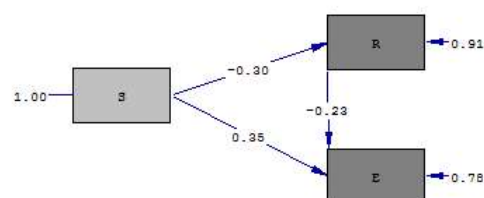
اثرات مستقیم

در شکل زیر خروجی نرم‌افزار بر اساس ضرایب استاندارد و ضرایب t نشان داده شده است. همچنین در جدول ۳ ضرایب اثرات مستقیم، آماره t مربوط به هر مسیر و سطح معنی مسیره‌ها گزارش شده‌اند. جدول ۳ ضریب استاندارد، مقادیر t و مقدار p ، تمامی اثرات مستقیم را نشان می‌دهد.

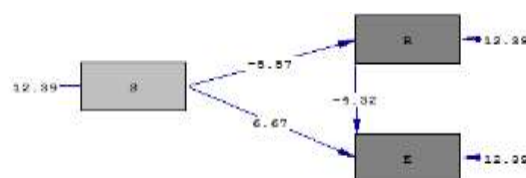
اثرات غیرمستقیم و بررسی میانجی

یکی از ویژگی‌های روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، برآورد اثرات غیرمستقیم متغیرها بر یکدیگر است. این ویژگی به پژوهشگران این امکان را می‌دهد تا نقش میانجی متغیرها را در مدل مورد بررسی قرار دهند.

جدول ۴ برآورد ضرایب اثرات غیرمستقیم را نشان می‌دهد. با توجه به جدول ۴، اثر غیرمستقیم شبکه اجتماعی بر اهمال‌کاری تحصیلی با میانجی‌گری راهبردهای خودتنظیمی در سطح 0.001 معنی‌دار می‌باشد.

Chi-Square=40.49, df=14, P-value=0.00005, RMSEA=0.085

شکل ۲: خروجی نرم‌افزار براساس ضرایب استاندارد
Fig. 2: Software output based on standard coefficients

Chi-Square=40.49, df=14, P-value=0.00005, RMSEA=0.085

شکل ۳: خروجی نرم‌افزار براساس ضرایب t
Fig. 3: Software output based on t coefficients

ارزشمندی زمان، برنامه‌ریزی و مدیریت منابع موجود همچون زمان و ... نام برد. راهبردهای خودتنظیمی یادگیری بیشتر مرتبط با مواردی همچون انتخاب هدف، برنامه‌ریزی و مدیریت منابع در جهت حصول به نتایج مطلوب می‌باشد [۳۶].

یافته‌های این پژوهش نشان داد بین راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و اهمال کاری دانش آموزان رابطه معنی‌داری وجود دارد. یعنی اگر دانشجو در فرآیند یادگیری از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بیشتر استفاده کند منجر به کاهش اهمال کاری تحصیلی می‌گردد و برعکس. این یافته با یافته‌های تجربی پژوهش‌های خارجی و داخلی پژوهشگرانی همچون والترز [۳۷]، ون ارده [۳۸]، راکس و همکارانش [۳۱] حسین چاری و دهقانی [۳۲]، جواد، هاشمی‌رزینی، هاشمی‌رزینی [۳۹]، پورکمالی [۴۰] و مطیعی، حیدری، صادقی [۴۱] همسو می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت راهبردهای خودتنظیمی در تقابل با اهمال کاری تحصیلی است؛ زیرا راهبردهای خودتنظیمی به تعیین هدف و برنامه‌ریزی برای دستیابی به هدف در نظر گرفته می‌شود؛ این درحالی است که اهمال کاری، تاخیر در انجام کار یا به تاخیر انداختن تکالیف مهم از طریق جایگزین کردن امورات کم‌اهمیت می‌باشد. بنابراین ماهیت این متغیرها با هم در تضاد می‌باشند. از این رو بکارگیری راهبردهای خودتنظیمی از سوی یادگیرنده در فرآیند یادگیری موجب کاهش اهمال کاری تحصیلی می‌شود.

در سال‌های اخیر، اهمال کاری تحصیلی به‌عنوان نوعی نقص در خودتنظیمی در معنای ناتوانی فرد در کنترل افکار، هیجانات، عواطف و عملکرد مطلب با معیارهای مورد نظر خود مطرح شده است [۲۵]. از این رو می‌توان یکی از مهم‌ترین متغیرها در تبیین علت اهمال کاری را خودتنظیمی دانست. به طوری که بسیاری از پژوهش‌ها اهمال کاری را نقص در خودتنظیمی یادگیرنده عنوان می‌کنند [۲۶]. میلگرام و همکارانش معتقدند یادگیرندگانی که از راهبردهای خودتنظیمی استفاده می‌کنند، کمتر مرتکب اهمال کاری می‌شوند [۲۷].

یافته‌ها نشان داد استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر اهمال کاری دانش‌آموزان با میانجی‌گری راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تاثیر غیرمستقیم دارد. به سخن دیگر نتایج نشان داد که راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تاثیر غیر مستقیم بر رابطه بین شبکه‌های اجتماعی بر اهمال کاری دانش‌آموزان داشته و استفاده از شبکه‌های اجتماعی منجر به افزایش اهمال کاری تحصیلی می‌گردد. اما به واسطه استفاده دانش آموز از راهبردهای یادگیری خودتنظیمی در فرآیند یادگیری، اثر مذکور کاهش می‌یابد. بنابراین راهبردهای یادگیری خودتنظیمی می‌تواند به‌عنوان یک متغیر میانجی نقش کاهش‌گر و تعدیل‌گر را در ارتباط بین دو متغیر ایفا کند. مدل مفهومی ارائه شده در مقدمه که بر گرفته از مبانی نظری و پیشینه تجربی می‌باشد نشان می‌دهد که ارتباط تنگاتنگی بین شبکه‌های اجتماعی و اهمال کاری تحصیلی وجود دارد و استفاده از راهبردهای یادگیری می‌تواند ارتباط این عوامل را تحت تاثیر قرار دهد.

در تبیین این یافته می‌توان گفت استفاده از شبکه‌های اجتماعی با توجه به هدف و نوع کاربرد آن می‌تواند نتایج متفاوتی را به‌وجود آورد. به عبارتی همانطور که استفاده بیش از حد و نابجا منجر به اثرات ناخواسته و زیان بار در عملکرد افراد می‌گردد در مقابل آن، استفاده هدفمند و مفید از آن منجر به تاثیرات مثبت در سازوکارهای عملکرد و پیامدهای مطلوب در عملکرد می‌شود. راهبردهای یادگیری خودتنظیمی یکی از سازوکارهای ارزشمند در جهت پیشبرد اهداف یادگیری است. چنانکه در فرآیند یادگیری شبکه‌های مجازی به‌عنوان یک وسیله هدفمند به یاری راهبردهای یادگیری خودتنظیمی بشتابد آنگاه فصل مشترک دو پدیده مذکور چیزی جز عملکرد یادگیری مناسب و پیامدهای مطلوب در یادگیری نخواهد بود. از این منظر می‌توان به بخشی از نتایج تحقیق علی‌آبادی اشاره کرد که نشان داده بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و مؤلفه‌های راهبردهای یادگیری خودتنظیمی (راهبردهای شناختی و فراشناختی) در سطح آلفای ۰/۰۱ رابطه مثبت و معناداری وجود دارد [۳۳]. همچنین دباغ نتیجه‌گیری می‌کند که رسانه‌های اجتماعی می‌توانند ایجاد محیط‌های یادگیری شخصی را تسهیل کنند و به آموزگاران در اجرا و توسعه فرایندهای یادگیری خودتنظیمی مانند ایجاد اهداف شخصی مناسب، استفاده از استراتژی‌های کاری برای مدیریت اطلاعات و درگیر شدن در خود نظارت و خود ارزیابی برای پیشرفت به دانش اجتماعی کمک کند [۳۴].

ماترات نیز در تحقیقی نشان داد که استفاده از رسانه‌های اجتماعی، ارتباطی طبیعی با یادگیری خودتنظیمی دارد. همچنین نشان داد معلمان از رسانه‌های اجتماعی برای اشتراک اطلاعات با دانش‌آموزان، هم در کلاس درس و هم خارج از کلاس درس استفاده می‌کنند و استفاده از رسانه‌های اجتماعی برای تسهیل یادگیری خودتنظیمی، بر روابط معلم - شاگردی تأثیری نمی‌گذارد [۳۵].

فراتر از آنچه که در مطالب فوق گفته شد که به نوعی مرتبط با جنبه‌های مثبت استفاده از شبکه‌های اجتماعی است نتیجه پژوهش‌های دیگر نشان می‌دهد که استفاده از شبکه‌های مجازی منجر به خودتنظیمی یادگیری افراد نمی‌شود. در این راستا می‌توان به عوامل تاثیر گذار بر ارتباط بین دو متغیر مذکور اشاره نمود. یکی از عوامل موثر، اعتیاد به اینترنت استفاده نامناسب از اینترنت می‌باشد. به طور کلی اعتیاد به اینترنت به‌عنوان نوعی استفاده از اینترنت که می‌تواند مشکلات روانشناختی، اجتماعی، درسی و شغلی در زندگی فرد ایجاد کند تعریف می‌شود. مطالعات بهبودی و بهزادی راد نشان داد بین اعتیاد به اینترنت و پیشرفت تحصیلی ارتباط منفی وجود دارد. به عبارتی افراد هرچقدر از اینترنت یا شبکه‌های مجازی (اجتماعی) بیش از اندازه استفاده کنند منجر به کاهش پیشرفت تحصیلی می‌گردد. بنابراین می‌توان گفت استفاده نابجای افراد از اینترنت و موارد مربوط همچون شبکه‌های مجازی شخصیت فرد را تحت تاثیر قرار می‌دهد که این منجر به اختلال در زندگی می‌گردد که نشانه‌های بارز آن را می‌توان عدم توجه به هدف،

تعارض و منافع

«هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.»

منابع و مأخذ

[1] Ghasemzadeh, M. (2011). The role of social networks in regional and international developments. Portals of our policy, public diplomacy and media. *Journal of Educational Evaluation*, 2(8), 4-13. Persian.

[2] Kuss, D., & Griffiths D. M. (2011). Online Social Networking and Addiction-A Review of the Psychological Literature. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 8(9), 35-52

[3] Bakhshi, B., Nasiri, B., Bakhtiari A., & Taherian, M. (2013). Social Function and Function (Case Study: Network for Social Networking for Mothers and Children). *Women's Research, Humanities Research and Cultural Studies*, 4(2), 37-59. Persian.

[4] Alimoradi, M. (2010). What are Internet Social Networks? *Ma'arif Monthly*, 21(9), 19-34. Persian.

[5] Kitzmann, J. H., Hermkens, K., McCarthy, I. P., & Silvestre, B. S. (2011). Social media/Get serious1 Understanding the functional building blocks of social media. *Business Horizons*, 54(3), 251-241.

[6] Sponcil, M., & Gitimu, P. (2013). Use of social media by college students: Relationship to communication and self-concept. *Journal of Technology Research*, 1(4), 1-13.

[7] Yang, S. C., & Tung, J. (2007). Comparison of Internet addicts and nonaddicts in Taiwanese high school. *Computers in Human Behavior*, 23(1), 79-96.

[8] Chavoshzadeh, Z. S. (2009). *The relationship between mental health and Internet addiction in between young adults in Yazd*. (Unpublished master's thesis) Allameh Tabatabaiee University. Tehran. Persian.

[9] Manteqi, M. (2007). *Parents guide the use of children of new communication technologies, mobile* (2nd ed.). Tehran: Abed. Persian.

[10] Soleimani, M., Saeedpour, E., & Asadzadeh, H. (2016). The relationship between the use of mobile virtual social networks with educational obscurity, loneliness and mental health of students. *Journal of Information and Communication Technology in Education*, 6(4), 127-144. Persian.

[11] Rashmei, M. & Khosravi A. K. (2016). The Role of Online Social Networks in Academic Procrastination of Junior High School Students (Case study: District 4 of Tehran, Iran). *International Journal of Humanities and Cultural Studies*, 9(2), 1535-1525.

نتایج تجزیه و تحلیل فوق نشان داد که مدل از برازش خوبی برخوردار است؛ به عبارتی بکارگیری شبکه‌های اجتماعی در فرآیند یادگیری از سوی یادگیرندگان موجب کارآیی فرد در یادگیری می‌شود و در کاهش عواملی که باعث کاهش کیفیت فعالیت‌های مرتبط با یادگیری می‌شود، نقش موثری ایفا می‌کند. یکی از این عوامل، اهمال‌کاری تحصیلی است که به‌عنوان سیستم رفتاری‌ای که انجام تکالیف را به تاخیر می‌اندازد، تعریف شده است. در این میان با دخالت دادن متغیر راهبردهای یادگیری خود تنظیمی ارتباط بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و اهمال‌کاری تحصیلی تغییر می‌یابد؛ زیرا راهبردهای یادگیری خود تنظیمی موجب افزایش کارآیی فرد می‌گردد که در تقابل با اهمال‌کاری تحصیلی است.

با توجه به یافته‌ها پیشنهاد می‌گردد:

- رسانه‌های ملی به‌عنوان آموزش و پرورش غیر رسمی جهت اطلاع رسانی در مورد عواقب زیان‌بار استفاده نامناسب از شبکه‌های اجتماعی برنامه‌ای را در نظر بگیرند.
- سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی کشور و دفتر تالیف کتاب‌های درسی و موسسات مرتبط با تولید محتوای درسی، محتوایی را جهت ارتقاء آگاهی دانش‌آموزان در ارتباط با چگونگی استفاده مناسب از شبکه‌های اجتماعی تدوین کنند.
- مدیران مدارس باید کارگاه‌های آموزشی در جهت آگاه‌سازی جامعه دانش‌آموزان برگزار نمایند تا دانش‌آموزان با مضرات و مزایای شبکه‌های مجازی آگاه شوند و بتوانند از شبکه‌های اجتماعی در راستای پیشبرد تحصیل استفاده مطلوب داشته باشند.
- مدیران مدارس لازم است با والدین دانش‌آموزان ارتباط مستمر داشته باشند و آنها را در جریان رفتارها و عملکرد دانش‌آموزان قرار دهند تا والدین نیز در زندگی تحصیلی دانش‌آموزان سهیم باشند.
- معلمان، دانش‌آموزان را از وضعیت تحصیلی خود آگاه سازند تا از این طریق اهمال‌کاری دانش‌آموزان رفع گردد.
- مدیران، معلمان و اولیای دانش‌آموزان، در جهت کنترل استفاده مطلوب از شبکه‌های اجتماعی از سوی دانش‌آموزان همکاری کنند.
- معلمان دانش‌آموزان را از مزایا و اهداف استفاده از راهبردهای یادگیری خود تنظیمی آگاه سازند.
- معلمان در فرصت‌های مناسب مثل فوق برنامه، چگونگی استفاده از راهبردهای یادگیری خود تنظیمی در فرآیند یادگیری به دانش‌آموزان را آموزش دهند.

مشارکت نویسندگان

تمام نویسندگان به نسبت سهم برابر در این پژوهش مشارکت داشتند.

تشکر و قدردانی

از تمام کسانی که ما را در انجام این پژوهش یاری رساندند تشکر و قدردانی داریم.

- [26] Rosario, P., Costa, M., Nunez, J. C., Pienda, J. G., Solano, P., & Valle, A. (2009). Self-regulation of learning and performance: Issues and educational applications. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. *Journal of Counseling Education*, 3(1), 53–67.
- [27] Milgram, N. A., Srolof, B., & Rosenbawm, M. (2003). The procrastination of everyday life. *Journal of Research in Personality*, 1(2), 197-212.
- [28] Schunk, D. H., & Zimmerman, B. J. (2011). Social origins of self-regulated competence. *Journal of Educational psychology*, 3(3), 195- 208.
- [29] Pintrich, P. R. (2004). A conceptual framework for assessing motivation and self-regulating learning in college. *Journal of Personality*, 6(2), 197-212.
- [30] Pintrich, S., & De Groot, E. V. (1990). Motivation and self – regulation learning components of classroom academic performance. *Journal of educational psychology*, 82, 33-48.
- [31] Rakes, C., & Dunn, E. (2010). The Impact of Online Graduate Students’ Motivation and Self- Regulation on Academic Procrastination. *Journal of interactive online learni*, 9, 78-93.
- [32] Hosseinchari, M. & Dehghani, Y. (2008). Prediction of academic procrastination based on self-regulating strategies in learning. *Research Papers in Educational Systems*, 2(4): 96-136. Persian.
- [33] Aliabadi, K., Rajabiyandehzireh, M., & Dortaj, F. (2017). A survey on The Relationship between the Use of Virtual Social Networks and Self-Regulated learning Strategies on Student. *Educ Strategy Med Sci*, 10(5), 345-357. Persian.
- [34] Dabbagh, M. N. (2013). The role of social media in self-regulated learning the online. *Platform for Inderscience publisher’s journal content*, 9(2), 324-356. Persian.
- [35] Matzat, U. E., Vrieling, M. (2015). Self-regulated learning and ocial media-a ‘natural alliance’? Evidence on students’ self-regulation of learning, social media use and student-teacher relationship. *Learning, Media and Technology*, 41(1), 73-99.
- [36] Behboud, M. R., & Behzadi Rad, F. (2014). Investigating the Relationship between Internet Addiction and Academic Achievement among Students in Hormozgan University. *Quarterly journal of BI management studies*, 2(8), 23-36. Persian.
- [37] Wolters, C. A. (2003). Understanding procrastination from a self-regulated learning perspective. *Journal of Educational Psychology*, 9(5), 179-187.
- [38] Van Eerde, W. (2000). Procrastination: Self-regulation in initiating aversive goals. *Applied Psychology*, 4(9), 372-389.
- [39] Javadi, F., Hashemi Razini, H., & Hashemi Razini, S. (2015). Academic proclivity relationships with self-regulation learning
- [12] Maqableh, M., Raja, L., Quteshat, M., Masa’deh, F., Khatib, N., & Karajeh, M., (2015). The Impact of Social Media Networks Websites Usage on Students’ Academic Performance. *Communications and Network*, 7(3), 159-171
- [13] Soleymani, M., Fallahzadeh Abarquoue, F., & Farokh, A. (2015). *The relationship between excessive use of mobile phones and procrastination among students*. Paper presented at the International Conference on Psychology and Educational Sciences. Advanced Institute of Science and Technology Kharazmi. Shiraz. Persian.
- [14] Klingsieck, K. B. (2013). Procrastination. When good things don't come to those who wait. *European Psychologist*, procrastination tendency and writing success. *Personality and Individual Differences*, 3(5), 1549–1557.
- [15] Capan, E. (2010). Relationship among perfectionism, academic procrastination and life satisfaction of university students. *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 5(3), 1665–1671.
- [16] Solomon, L. J., & Roth blum, E. D. (1984). Academic procrastination: Frequency and cognitive-behavioral correlates. *Journal of counseling Psychology*, 3, 503-509.
- [17] Hill, M., Hill, D., Chabot, A., & Barrall, J. (1987). A survey of college faculty and student procrastination. *College Student Personnel Journal*, 12, 256-262.
- [18] Effert, B., & Ferrarie, J. (1989). Decisional procrastination: Examining personality correlates. *Journal of Social Behavior and Personality*, 56, 478-484.
- [19] Steel, P. (2007). The nature of procrastination: a meta-analytic and theortical review of quintessential self-regulatory failure. *Psychological bulletin*, 133, 65-94.
- [20] Ferrari, J. R. (1992). Psychometric validation of two procrastination inventories for adults: Arousal and avoidance measures. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 14 (2), 97-110.
- [21] Namian, S., & Hosseinchari, M. (2011). Explaining Academic Procrastination of Students Based on Religious Beliefs and Controlling Core, *Quarterly Journal of Educational Psychology*, 8(24), 49-70. Persian.
- [22] Ozer, B. U., Demir, A., & Ferrari, J. R. (2009). exploring academic procrastination among Turkish students: possible gender differences in prevalence and reasons, *149(2)*, 241-57.
- [23] Lay, C. H., & Silverman, S. (1996). Trait procrastination, anxiety, and dilatory behavior. *Personality and Individual Differences*, 2(1), 61-67.
- [24] Lay, C. (1986). At last my research article on procrastination. *Journal of research in Personalit*, 2, 474-495.
- [25] Farran, B. (2004). *Predictors of academic procrastination in college students*. (Unpublished Ph.D. Dissertation). Fordham University: New York.

[41] Motiei, H., Heidari, M., & Sadeghi, M. (2012). Prediction of Educational Neglect Based on Self-Regulatory Components in First-Level Students in High Schools of Tehran. *Quarterly Journal of Educational Psychology*, 8(24), 49-70. Persian.

strategies and academic achievement. *Quarterly Journal of Applied Psychological Research*, 3(6), 313-327. Persian.

[40] Pourkamali, A. (2013) *Relationship between document styles and self-regulation with students' educational neglect*. (Unpublished master's thesis), Islamic Azad University: Tehran. Persian.

Citation (Vancouver): Tahmasebzadeh sheikhlar D, Sadeghpour M. [The effect of mathematical skills training in teaching physics on promoting task value and minimizing educational burnout among high school grade twelve students]. *Tech. Edu. J.* 2020; 14(1): 221-230

 <http://dx.doi.org/10.22061/tej.2019.970>

COPYRIGHTS

©2020 The author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, as long as the original authors and source are cited. No permission is required from the authors or the publishers.